

ret tilstræffelig overvejede, ikke tilstræffelig gennemtænkte til, at de kunde komme til at foreligge i Fællesudvalget, men jeg underskriver samtidig den ærede Ordførers Forvisning om, at jeg med Iver og Interesse vil tage mig af disse Spørgsmaal i Sommerens Løb, og jeg skal derfor allerede nu udtale, at der ganske sikkert paa det kommende Finanslovsforslag vil blive stillet Forslag om en Bevilling til disse omtalte Spørgsmaal. Heri ligger, at jeg ikke kan slutte mig til Hensætningen fra det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) om paa ny at optage Forhandlingerne med Finansudvalget angaaende denne Sag. I saa Henseende maa jeg henvise til den højtærede Finansministers politiske Udtalelser om dette Spørgsmaal, og naar det ærede Medlem slog paa, at jeg derudover vilde miste Tilliden ude hos Landbruget, vil jeg dertil sige, at det faar jeg finde mig i; jeg vilde beklage det, men saa vil jeg forsøge igen at oprette den Tillid, som det ærede Medlem mener, jeg skulde have forstærket ved ikke at kunne gennemføre disse Sager paa det foreliggende Finanslovsforslag.

Neergaard: Jeg skal ikke forlænge Forhandlingen mere end et Par Minutter. Det er kun et Par enkelte Bemærkninger af den højtærede Finansminister, som jeg mener at maatte svare paa. Jeg skal gøre den almindelige Bemærkning om den højtærede Ministers Udtalelser, at det forekom mig, at det vel meget var formelle Betragtninger Sagen angaaende, hvorpaa han støttede sin Argumentation, og at han vel lidt kom ind paa den store saglige Betydning, som det eventuelt vil kunne have, om disse Bevillinger gennemføres et Aar før eller et Aar senere. Thi det maa jo dog atter fremhæves, at det ikke er et Par Maanedes, det her drejer sig om, men det er et Aar. Finansloven kunne vi nemlig ikke vente at faa vedtagen før den 1ste April næste Aar eller saa, og før kunne altsaa disse Foranstaltninger ikke sættes i Værk; men det er jo meget muligt, at der i Bødet af dette Aar kan foreligge Forhold, som gøre, at man meget maa beklage, at disse Bevillinger ikke ere gennemførte i Aar. Hvad angaar den højtærede Ministers Bemærkning om, at hvis der kom en virkelig Nødstilstand, maatte man gribe ind med ganske andre Midler, saa kan jeg naturligvis fuldt ud underskrive dette, men det gør det ikke mindre sikkert, at det, at der f. Eks. i Esbjerg og andre Steder fandtes et belindrettet og indarbejdet Eksportslagteri, naar Kalamiteten kom, vilde kunne have ganske overordentlig Betydning for at mildne Nøds-

tilstanden. Med Hensyn til Nødscenterne bemærkede Ministeren, at her kunde der i alt Fald ikke være Tale om nogen Nødstilstand, men jeg maa dertil fremhæve, at i denne Sag staar man jo noget anderledes end med Hensyn til Spørgsmaalet om Rødekseporten, idet det udtrykkeligt blev fremhævet af den afgaaede Landbrugsminister i Fællesudvalget, at Ordningen af denne Sag i det forløbne Aar havde været under Overvejelse i Landbrugsministeriet, og at den saaledes paa ingen Maade fremtræder uforberedt. Heller ikke kan man sige, at intet Menneſte her i Rigsdagen har tænkt paa disse Bevillinger, thi baade den ene og den anden har gentagne Gange paa forskellig Maade været fremme her. Jeg mindes f. Eks. en Forhandling en Maanedes Tid, før vi gik til Forhandling i Fællesudvalget, hvor Spørgsmaalet om Rødekseporten blev ret indgaaende drøftet her i Tinget. Men da der som sagt ikke foreligger noget Afstemningspunkt, skal jeg ikke forlænge Forhandlingen herom.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Den ærede Finansminister mente, at det var rigtigt at optage ny Bevillinger under Forhandlingen i Fællesudvalget, naar det var for at fjerne Uoverensstemmelser mellem Tingene, men naar det saa ikke lykkedes at tilvejebringe Overenskomst, var det ikke rigtigt fremdeles at fastholde disse Bevillinger. Deri er jeg ikke enig med den højtærede Finansminister. Jeg vil gøre den højtærede Finansminister opmærksom paa, at Bevillingen af de 300,000 Kr. til Landbruget havde langt bedre Betingelser for at hidføre en overensstemmende Vedtagelse i Folketinget og i Landstinget end Bevillingen til Fjedsbureauet i Bern. Lad os tage det faktiskste Forhold, som det foreligger, det er ikke værdt at vi gaa uden om det. Det faktiskste Forhold er det, at Landbrugsbevillingerne bleve vedtagne enstemmig baade i Folketing og i Landsting, hvorimod Bevillingen til Fjedsbureauet kun blev vedtaget i Folketinget, men ikke i Landstinget — og desuagtet er der ikke noget i Vejen for at optage Fjedsbureauet med Tilfidsbetættelse af Bevillingen til Landbruget! Maa jeg dernæst gøre den saglige Bemærkning, at naar Landbrugsbevillingerne først ere komne op under Forhandlingen i Fællesudvalget, er det nærmest af den faktiskste Grund, at man først nu har faaet Djet fuldt op for, at det er nødvendigt at oprette Eksportslagterier, ikke alene paa Dorne, men ogsaa i Sjælland. Det er først i dette Foraar, at der er kommet Fart i denne Sag, og at man, efter at der har vist sig den ene